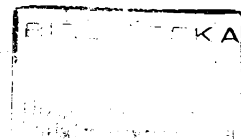

23 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *DOM 5/08*

Nr 2246.

Kl. 29 a 2.

Andrzej Florek
(Piotrków, Polska).

Trzeparka do lnu.

Zgłoszono 11 września 1923 r.
Udzielono 16 czerwca 1925 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy trzeparki do lnu, na której odnośną pracę uskutecznia się szybciej i dokładniej niż na trzepakach zwykłych.

Trzepakę, stanowiącą przedmiot wynalazku niniejszego, przedstawia fig. 1 w widoku z przodu, fig. 2—w widoku z boku, wreszcie fig. 3 — w widoku z góry.

Trzeparka składa się z podstawy w postaci ramy *a* (fig. 1), z dwu belek podłużnych i dwu poprzeczek. Pośrodku belek podłużnych osadza się dwa stojaki *b*, umocowane rozpórkami *c*. Końce górne stojaków wyposażone są w łożyska *d* (fig. 2), w których spoczywa wał *e* ze śmigami, wprowiany w szybki ruch obrotowy korbką *f* za pośrednictwem przekładni zębatej *g* i *h* lub

innej podobnej. W podstawie dolnej osadzona jest również deska pionowa *l*, zaopatrzona w wykrój poziomy *m*, przez który przesuwają się przygarść lnu.

Łopatkami *k*, osadzone na końcach śmig *i*, mijając wykrój *m*, uderzają z wielką siłą o wystające zeń łodygi lnu i wytrzepują z nich w ten sposób paździerz. Ponieważ szybkość wału może z łatwością wynosić około 200 obrotów na minutę, więc, jak to łatwo wyliczyć, garść lnu otrzymuje około 1200 uderzeń na minutę.

Rzecz prosta, że budowa trzeparki może ulegać różnym zmianom; można ją np. napędzać silnikiem. Ilość śmig można powiększyć, co w niczem jednak nie wykracza poza ramy wynalazku niniejszego.

Zastrzeżenie patentowe.

Trzeparka do lnu, znamienna tem, że posiada śmigi (*i*), wyposażone w łopatki (*k*) i osadzone na wale (*e*), wprowadzającym w szybki ruch obrotowy, które, mijając wy-

krój (*m*) w stojaku (*l*), trzepią wystający zeń len i uwalniają go od paździerzy.

Andrzej Florek.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

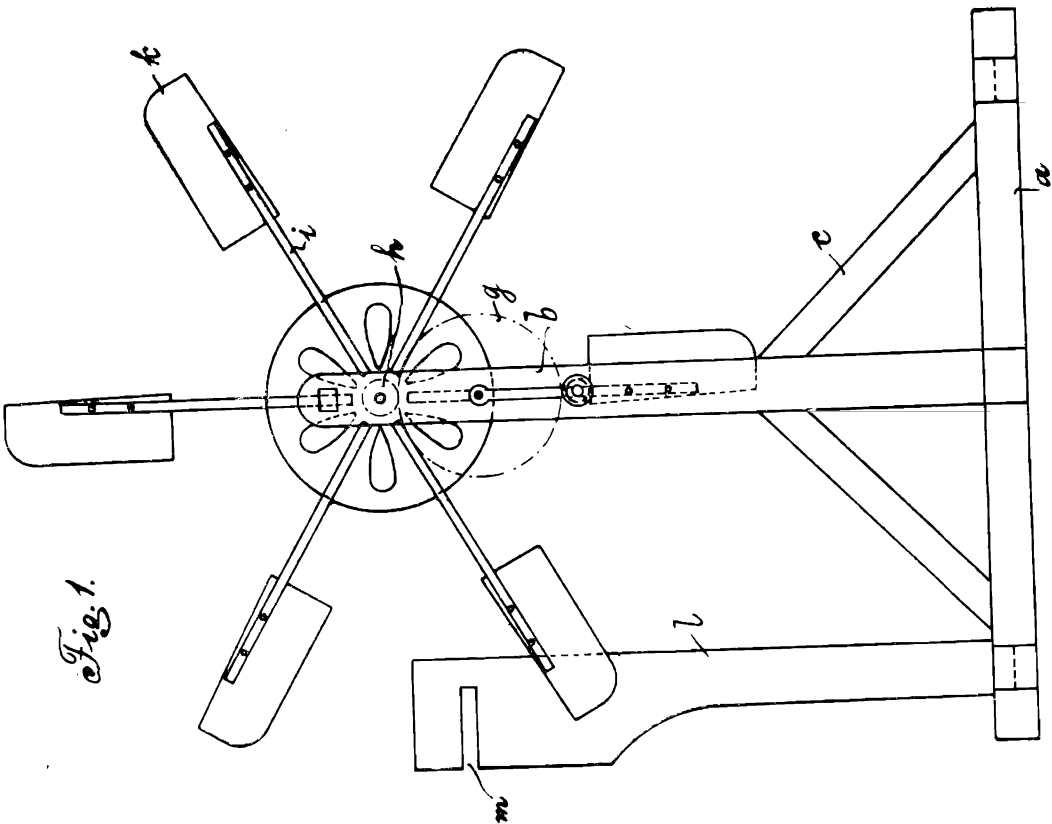

Fig. 1.

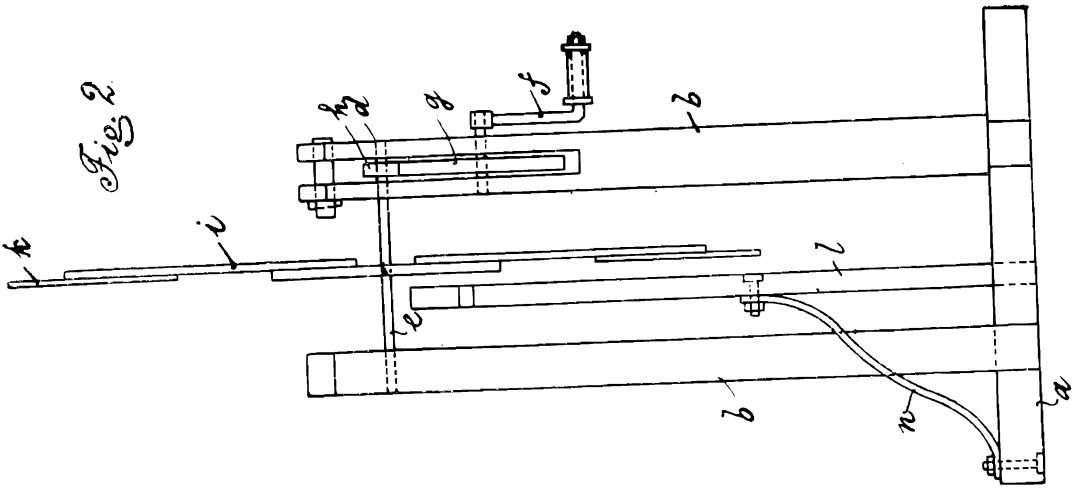

Fig. 2.

Fig. 3.

